

ת"פ 61032/02/15 - מדינת ישראל נגד מ י

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 61032-02-15 מדינת ישראל נ' י(עציר)

בפני כב' השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יאיר גויכמן מפרקליטות מחוז
חיפה -פלילי

נגד

נאשם

מ י ע"י ב"כ עו"ד אסף צברי - סניגוריה ציבורית

גזר דין

1. בהליך זה בסופו של דבר הודה הנאשם, מ י, בביצוע עבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 402(א) + סעיף 25 לחוק העונשין. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 16.2.15 בסמוך לשעה 10:25 נכנס הנאשם לסניף הדואר ברחוב הגיבורים 30 בחיפה כשלאישו כובע גרב שחור שכיסה את פניו ובידיו פתק עליו רשם קודם לכן "זה שוד". הוא ניגש לאשנב מאחוריו ישבה המתלוננת והציג בפניה את הפתק. בשל פחדה מאיומו, היא לחצה על לחצן המצוקה ואמרה לו "המשטרה בדרך כבר". בתגובה, הוא נמלט מן המקום. בשלב זה הבחין בו אדם בשם אבו עזיזה, שנמצא בקרבת מקום לסניף וכאשר יצא מהסניף אבי המתלוננת, שהוא מתנדב במקום, הוא אמר לאבו עזיזה שהנאשם ניסה לבצע שוד. אבו עזיזה רדף אחרי הנאשם, תפס אותו והחזיר אותו לסניף, שם החזיק בו עד שהגיעה המשטרה.

2. יוער כי כתב האישום הוגש כשנה קודם לכן כאשר באותו שלב יוחסו לנאשם עבירות נוספות: ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, חבלה בכוונה מחמירה, תקיפות שונות והחזקת סכין שלא כדין. מהשלבים הראשונים ב"כ הנאשם מיקד את ההגנה בהכחשת ביצוע עבירות אלו (למעט ניסיון השוד). לאחר שנשמעו כל עדי התביעה הצליח הסניגור לאתר עד נוסף שראה את מה שהתחולל בין אבו עזיזה לבין הנאשם בגרם מדרגות מחוץ לדואר (שנמצא גם מחוץ לטווח המצלמות שבמקום). בעקבות עדותו, הסכימו הצדדים על נוסח כתב האישום המתוקן אשר חומרתו פחותה באופן ניכר מכתב האישום המקורי והנאשם הודה בביצוע העבירה של ניסיון שוד. בעניין זה אין לי אלא לשבח את עבודת הסניגור שגילה תושיה ודבקות בהוצאת הצדק לאור.

טיעוני המאשימה לעניין העונש

3. המאשימה ציינה שהעונש המירבי בגין סעיף העבירה בו הורשע הנאשם עומד על 14 שנות מאסר. נטען שבמקרה דנן בוצע ניסיון השוד באור יום, במקום ציבורי, כאשר הנאשם כיסה פניו ונטען שיש בכך כדי להעיד על חוסר מורא מן החוק ועל תעוזה (שלילית). יתר על כן, נטען ששוד סניפי דואר הפך לחזיון נפוץ שיש להילחם בו. נטען שבביצוע העבירה נפגעו הערכים של הגנה על החיים ועל הגוף והשמירה על הרכוש.

4. המדינה איזכרה פסיקה לפיה עבירות השוד בסניפי הדואר התפשטו בצורה מסוכנת ונדרשת ענישה מרתיעה כדי למנוע אותן: בע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל** (11.12.2013) - על נאשם שהודה בשוד סניף דואר באמצעות פתק ואקדח הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה חיובית משירות המבחן. הערעור בבית המשפט העליון נדחה; בע"פ 2678/12 **סלאמה אבו כף נ' מדינת ישראל** (5.4.2012) - בגין שוד סניף דואר באמצעות פתק על ידי בעל עבר פלילי מכביד נדון הנאשם ל- 36 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה; בע"פ 5717/09 **מדינת ישראל נ' אנדרי מרמנשטיין** - שוד בנק דואר בשני מועדים בהפרש של ימים על ידי בעל עבר פלילי מכביד הוחמר העונש בבית המשפט העליון מ- 32 חודשים ל- 48 חודשי מאסר בפועל; בע"פ 9872/08 **רפאל עמרם לחמני נ' מדינת ישראל** (7.9.2009) - ארעו שני מקרי שוד דואר עם פתק על ידי בעל עבר פלילי. הנאשם נדון ל- 40 חודשי מאסר בפועל.

5. הוזכר שאמנם הנאשם לא נקט באלימות פיזית ומדובר בניסיון בלבד אך נטען שאין בכך כדי להקלות מחומרת המעשים. נטען כי בפסיקה שאוזכרה הוטלו עונשים שבין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל. נטען שבמקרה דנן העונש ההולם נמצא בין 18 - 42 חודשי מאסר בפועל. הוזכר שלנאשם 7 הרשעות קודמות ב- 32 תיקים שונים והוא כבר ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח. כן ביקשה המדינה להטיל בנוסף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי למתלוננים (האב והבת מסניף הדואר).

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

6. הסניגור טען שהנאשם הודה בכתב האישום לאחר תיקון מהותי ומשמעותי ביותר וזאת כאשר התיקון נערך לאחר פרשת התביעה ופרשת ההגנה ונטען שגירסת הנאשם התקבלה במלואה. כך נטען שיש לראות את הנאשם כמי שהודה בהזדמנות הראשונה. צוין עוד שההליכים התארכו עקב אי התייצבותו של עד התביעה המרכזי, אבו עזיזה, למספר ישיבות. נטען שכתב האישום המתוקן תאר עבירה שהיתה קצרה ביותר, לא הושלמה ולא גרמה נזק ממוני או פיסי כלשהו. בנוסף, הפנה הסניגור לעדות המתלוננת בה היא אמרה שלא הרגישה איום פיסי ונטען שהנאשם לא הפנה איום קונקרטי כלפי המתלוננת או נקט במעשה אלימות כלשהו. יתר על כן, נטען שלאחר כמה שניות הוא התחרט ועזב את המקום.

7. הסניגור הזכיר את סעיף 28 לחוק העונשין והטעים שאמנם הנאשם לא טוען לפטור מתוך חרטה אך הנסיבות מצביעות שיש להתחשב לטובתו בחרטה שהפגין. נטען שמדובר באירוע חובבני וספונטני שהסתיים בלבד. נטען עוד שהנאשם הוכה "בברוטליות" על ידי אבו עזיזה וכי הנאשם נמצא מזה 13 חודשים בסטטוס של עצור.

8. אוזכרה פסיקה כדלקמן: בע"פ 6318/13 **שי מיכאלי נ' מדינת ישראל** (2.4.2014) הורשע מערער בנסיבות דומות ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל (יוער כי לא מצאתי את הסיבה לכך שהסניגור טען שמדובר בנסיבות זהות); בע"פ 2817/15 **אורי דהן נ' מדינת ישראל** (1.7.2015) הורשע נאשם בניסיון שוד של נהג מונית ועבירה של חבלה חמורה והושתו עליו 24 חודשי מאסר בפועל כאשר בבית המשפט העליון הוקל העונש ל- 15 חודשי מאסר בלבד מטעמי שיקום וגיל צעיר; בת"פ 30436-04-12 **מדינת ישראל נ' פואד ליאור סלמן** (19.2.2013) - ניסיון שוד באמצעות אקדח מפלסטיק של סניף דואר, אושר הסדר טיעון של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות

שירות (צוין שמדובר בהסדר מקל עם תסקיר חיובי שאושר מפאת זה שבית המשפט אינו נוהג לסטות מהסדרי טיעון); בת"פ 61137-06-15 **מדינת ישראל נ' דסיא** (22.2.2016) בגין עבירת ניסיון שוד וקשירת קשר לביצוע פשע הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל כאשר נקבע שמדובר בניסיון שוד ברף נמוך של חומרה.

9. הסניגור המשיך וטען שהנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והוא פעל ממצוקה כלכלית קשה ומתוך מצב נפשי לא פשוט. הסניגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם ולגזור עליו תקופת מאסר החופפת את מעצרו.

10. הנאשם הביע צער על מעשיו, ביקש סליחה מהפקידה ואביה והבטיח שלא לחזור על המעשים. הוא ביקש בנוסף התחשבות בנסיבותיו האישיות.

דין

11. ביחס לעברו של הנאשם יצוין שאכן לחובתו עבר פלילי משמעותי למרות גילו הצעיר. עם זאת, יצוין שהעבירות הקודמות בהן הורשע חמורות פחות מאשר העבירה הנוכחית. כן יצוין האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במהלך הליך המעצר הקובעת שהנאשם אכן סובל מבעיות נפשיות שונות.

12. במקרה דנן נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על בטחון הפרט ושמירה על הקניין. יצוין שהפגיעה לא היתה ברף הגבוה לאור אופן ביצוע העבירה. כפי שטען הסניגור, לא הופעלה אלימות פיסית כלפי המתלוננים ומדובר היה במעשה חובבני בעל תכנון מועט והנאשם גילה העדר נחישות להשלימו (למען הסדר יצוין כי אין מעשיו נכנסים בגדר סעיף 28 לחוק העונשין או אף קרוב לכך). חלקו היחסי של הנאשם היה בלעדי והסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה היו פסולות כאשר הוא היה צריך להבין את הפסול במעשיו. בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 9 - 22 חודשי מאסר.

13. כפי שצוין לעיל, נסיבות מקרה זה הינן חריגות כאשר רק לאחר סיום פרשת התביעה ופרשת ההגנה איתר הסניגור עד מפתח וכתוצאה מעדותו ויתרה המדינה על חלק ניכר מהאישומים המקוריים. בנסיבות, יש לקחת בחשבון התארכות ההליך והעובדה כי התנאים במעצר קשים מן התנאים של מאסר.

14. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. תקופת מאסר החופפת את תקופת מעצרו עד היום (החל מיום 15.2.2015 - תקופה של כ- 13.5 חודשים).

ב. מאסר מותנה של 9 חודשים במשך 3 שנים שיופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 2,500 לתשלום עד ליום 30.7.16.

עמוד 3

ד. בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם לא יוטל בנוסף קנס.

ה. הפלאפון של הנאשם יוחזר לידי או לידי אמו.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ
2016, בנוכחות הצדדים.
דניאל פיש, שופט